

UZASADNIENIE

Powód P. M. w pozwie z dnia 5 lipca 2013r., skierowanym przeciwko Hotelowi dla (...) i Ptactwa Domowego Schronisku w Ł., wniósł o zasądzenie kwoty 200.000 zł, tytułem odszkodowania (zadośćuczynienia) za bezprawne zabranie i uśmiercenie psa, który był kiedyś własnością teścia powoda, przez pracowników pozwanego Hotelu, podnosząc że nie da się określić wartości straty psa, a żądana kwota i tak nie wróci psa powodowi. (pozew k. 2)

Postanowieniem z dnia 7 października 2013r. Sąd zwolnił powoda od kosztów sądowych w całości. (postanowienie k. 22)

L. S., właściciel Hotelu dla (...) i Ptactwa Domowego, Gabinetu Weterynaryjnego, Schroniska i Centrum (...) - (...)Adopcyjnego w Ł., wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany podniósł, że zawarł z Gminą T. umowę, zgodnie z którą wykonuje odłowianie i opiekę nad bezdomnymi zwierzętami z terenu Gminy T.. W wykonaniu tej umowy, w dniu 2 czerwca 2013r. inspektorzy ze schroniska prowadzonego przez pozwanego, na skutek zawiadomienia Policji, wyłapali kilka bezdomnych psów, przy czym jeden z nich uciekł w kierunku posesji zamieszkałej przez powoda. Osoba na terenie posesji „około numeru 100” przy ul. (...) w Tuszynie wydała tego psa, nie informując że pies jest jej własnością, ani też nie wskazała właściciela psa. Po wydaniu psa, trafił on do schroniska pozwanego i przeszedł tam obowiązkową kwarantannę. Po kilku dniach do schroniska zgłosiła się kobieta, podając że jest właścicielem psów wyłapanych w Tuszynie w dniu 2 czerwca 2013r. Pracownicy schroniska uzależnili wydanie psów od uprawdopodobnienia przez kobietę tego, iż jest właścicielem psów. Kobieta w żaden sposób nie wykazała, iż jest właścicielem psów. Została poinformowana, że będzie musiała ponieść koszty odłowienia psów i ich zaszczepienia. Po informacji o opłatach kobieta odstąpiła od odebrania zwierząt. W dniu 29 czerwca 2013r. jeden z psów „szedł”, a przyczyną upadku psa był jego wiek i słabe serce.

W ocenie pozwanego, świadome wypuszczenie psa z terenu posesji w celu błąkania się i poszukiwania pożywienia, zasługuje na potępienie i jest karalne, a powód przyczynił się do tego, że pies trafił do schroniska, bowiem nie zgłosił on zastrzeżeń i nie powiadomił inspektorów o właścicielu psa.

(odpowiedź na pozew k. 27-29)

Powód w piśmie procesowym z dnia 16 grudnia 2013r. „wniósł o pozwanie do Sądu”: K. S., R. S. (1), J. J., M. U. i B. K., gdyż osoby te przyczyniły się do uśmiercenia psa, żądając zasądzenia od każdej z tych osób 100.000 zł.

(pismo procesowe k. 44)

Powód na rozprawie w dniu 10 stycznia 2014r. sprostował oznaczenie strony pozwanej i oświadczył, że pozwanym w sprawie jest L. S., a jednocześnie wyjaśnił, że żąda od pozwanego odszkodowania, a nie zadośćuczynienia. Postanowieniem wydanym na tej rozprawie Sąd ustanowił dla powoda adwokata.

(protokół rozprawy k. 51-53)

Okręgowa Rada Adwokacka w Ł. wyznaczyła dla powoda adwokata w osobie C. P.. (delegacja k. 56)

Powód na rozprawie w dniu 4 czerwca 2014r., jako podstawę prawną roszczenia pozwu, wskazał przepis art. 415 k.c.

(protokół rozprawy k. 79)

Powód w piśmie procesowym z dnia 10 lipca 2014r. cofnął wniosek zawarty w piśmie z dnia 16 grudnia 2013r., w którym wniósł o dopozwanie wskazanych tamże osób. (pismo procesowe k. 83)

Pełnomocnik wyznaczony dla powoda wniósł o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu i oświadczył, że nie zostały one pokryte w żadnej części. (protokół rozprawy 00.01.05 k.85)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Pozwany zawarł w dniu 7 czerwca 2013r. z Gminą T. umowę dotyczącą zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom z terenu Gminy T.. Umowa została zawarta na czas oznaczony, tj. od dnia 1 maja 2013r. do dnia 31 grudnia 2014r.

(umowa k. 40-42)

Schronisko pozwanego w dniu 2 czerwca 2013r. odebrało zgłoszenie od Policji, dotyczące czterech psów, które błąkały się po terenie parkingu sklepu (...) w Tuszynie. Pracownicy pozwanego odłowili psy, przy czym jeden z psów, mały mieszanec, miał podany środek usypiający, po zaaplikowaniu którego uciekł w kierunku posesji powoda, znajdującej się przy ul. (...) w Tuszynie. Pies ten był własnością powoda i wabił się M., miał około 10 lat. Przez ogrodzenie pies przedostał się na nieruchomości powoda.

Powód i jego żona powiedzieli mężczyznom odławiającym psy, że M. jest ich własnością. Żona powoda przyznała, że piesek ten nie miał aktualnego szczepienia przeciwko wściekliznie, a mężczyźni ci żądali wydania psa. Ostatecznie powód wydał pieska.

(zeznania świadków: R. S. (2) k. 67-68,

J. J. k. 68-69, B. M. k. 77-79,

zeznania powoda k. 79-80)

Wszystkie odłowione psy zostały przewiezione do schroniska pozwanego. Piesek M. został zaszczepiony przeciwko wściekliznie i został wykastrowany. W dniu 29 czerwca 2013r. M. padł, a przyczyną upadku była nagła śmierć sercowa (nagła śmierć stresowa).

(karta zwierzęcia k. 34, zeznania świadka M. U. k. 66-67)

M. nie był trzymany na uwięzi, razem z innymi psami powoda wybiegał poza teren posesji zamieszkałej przez powoda.

(zeznania świadka B. M. k. 78-79)

Powód był bardzo związany z M., który towarzyszył mu w codziennym życiu, powód bawił się z nim, a odejście pieska bardzo przeżył.

(wyjaśnienia powoda k. 52, potwierdzone zeznaniami k. 79,

zeznania powoda k. 80)

Powód nie prowadzi z żoną wspólnego gospodarstwa domowego, a nieruchomości, na której mieszka, stanowi majątek osobisty żony. Utrzymuje się z zasiłku z opieki społecznej w wysokości około 700 zł miesięcznie.

(decyzje k. 15, 16, zeznania powoda k. 80)

Sąd nie dał wiary twierdzeniom powoda i jego żony, zgodnie z którymi M. nie oddalał się na teren wokół sklepu (...) w Tuszynie, bowiem pozostają one w sprzeczności z zeznaniami świadków uczestniczących w akcji odławiania psów, którzy konsekwentnie podali, że początek tej akcji miał miejsce na parkingu T., natomiast jej zakończenie miało miejsce na nieruchomości zamieszkałej przez powoda.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej (art. 415 k.c.), wymagającymi omówienia, jest wina sprawcy oraz szkoda poszkodowanego.

Z poczynionych ustaleń wynika, że działanie pozwanego było zawinione, bowiem było sprzeczne z obowiązującym porządkiem prawnym, a innymi słowy było bezprawne. Zgodnie z art. 430 k.c., pozwany odpowiada za działania osób, którymi posługiwał się przy wykonaniu umowy zawartej z Gminą T..

Pozwany realizował zadania własne Gminy T., o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. nr 111, poz. 724 ze zm., dalej „u.o.z.”) – art. 11 ust. 4 u.o.z.

Zwrócić należy jednak uwagę, że zadania te dotyczą wyłącznie zwierząt bezdomnych, tj. tych, które uciekły, zabłąkały się lub zostały porzucone przez człowieka, a nie ma możliwości ustalenia ich właściciela (art. 4 pkt 16 u.o.z.), natomiast pies zabrany do schroniska pozwanego nie był bezdomny w rozumieniu powołanej ustawy, bowiem w drugiej fazie zdarzenia było jasne i oczywiste, że piesek jest własnością powoda.

Nie było zatem podstawy do zabrania pieska do schroniska, ani też do jego szczepienia i kastracji.

Zwierzę domowe może być tylko wtedy odebrane właścicielowi, gdy właściciel znęca się nad zwierzęciem (art. 7 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 u.o.z.), jednakże w realiach rozpoznawanej sprawy nie ma żadnych podstaw do takiej oceny zachowania powoda wobec pieska. Incydentalne przedostanie się pieska na teren wokół sklepu (...) w Tuszynie nie stanowi znęcania się nad zwierzętami w rozumieniu art. 6 ust. 2 u.o.z., a twierdzenia pozwanego, zgodnie z którymi działanie powoda zasługuje na potępienie, jest nieuprawnione i chybione.

Poszkodowany, poza przesłanką winy sprawcy czynu niedozwolonego, musi też wykazać szkodę i jej wysokość, zgodnie z art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.

Powód żądał naprawienia szkody majątkowej, co wynika z jego twierdzeń, a także wskazanej podstawy prawnej roszczenia pozwu (art. 415 k.c.).

Szkodą majątkową jest uszczerbek (utrata, pomniejszenie) dotyczący składników mienia poszkodowanego.

Powszechnie przyjmuje się w orzecznictwie i nauce prawa, że przy określaniu odszkodowania nie uwzględnia się wartości emocjonalnej (uczuciowej), jaką przedstawia dane dobro dla poszkodowanego (tzw. praetium affectionis, np. pamiątka rodzinna, ukochane zwierzę) – por. A. O.: Komentarz do art. 363 k.c., Lex).

Oceniając twierdzenia powoda, stwierdzić należy, że żąda on uwzględnienia wartości emocjonalnej, jaką przedstawiał dla niego piesek, a wartości takiej nie można ustalić w pieniądzu i nie podlega ona naprawieniu na podstawie art. 415 k.c.

Ukochany pies powoda nie przedstawiał natomiast wartości materialnej; wartość taką mają jedynie psy rasowe, w szczególności młode.

Przepis art. 322 k.p.c. nie uzasadnia przyznania odszkodowania, gdy sam fakt istnienia szkody nie został udowodniony, a z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

Z tych wszystkich względów, Sąd oddalił powództwo.

Uwzględniając trudną sytuację materialną powoda (nieruchomość, na której powód zamieszkuje stanowi majątek osobisty żony) oraz okoliczności sprawy, tj. bezprawne działanie pozwanego, Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążył powoda kosztami zastępstwa procesowego pozwanego.

Jako że powód przegrał sprawę, koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu przyznano od Skarbu Państwa (§ 2 ust. 3, § 6 pkt 6, § 19 pkt 1 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Z/

Doręczyć odpis wyroku z uzasadnieniem pełnomocnikom stron.